

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hétre postai úton egyeztetett hirdetésnél 10 H., többhétes hirdetésnél 14 H. — Hivatalos hirdetéseknek minden szó 4 H. — Hirdetéseket és díjakat HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendő.

Előfizetési árak:		Feladvány szerkesztő:		A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk. Előfizetési pénzek Horvát Gábor könyvnyomdájába küldendők. Kéziratokat nem küldünk vissza.
Egész évre	8 kor.	ÉLES KAROLY.		
Fél évre	4 kor.	Leptulajdonos és kiadó:		
Negyed évre	2 kor.	HORVÁT GÁBOR.		
Egyes szám ára 20 fillér.				

Kulturális kötelességek.

Sokat elmélkedtem már arról a kérdéssel, hogy Magyarországon a vidéken a művészeti dolgok miért tartoznak a szolgabírói és rendőrségi közegek hatáskörébe. Gondolkodtam azon és minél inkább meghánytam-vettem e kérdést, annál határozottabban érlelődött meg bennem a meggyőződés, hogy ennél viszszaabb és sérelmesebb állapotot képzelni sem lehet. Mindezen dolgok pedig most nyertek városunkban leginkább aktualitást, amikor Thália vándorpapjai összeszedték sátorfájukat és odébb álltak. Vizsgáljuk az eredményt, melyet ittműködésük visszahagyott és arra a következtetésre jutunk, hogy akár itt se lettek volna. Mikor ezt előre bocsájtom, már akkor kijelentem, hogy nem szándékom itt a lap vezető helyén bírálatot mondani a Fehér-társulat művészi színvonaláról, annál kevésbé, mert bírálatot mondani nem lehet valami felett, ami — nincs.

Sümege színházlátogató közönsége, vagyis a város és a környék intelligenciája mindenkor bir olyan kifejlődött műveltséggel és műérzékkel, mint bármely más város társadalmá. Miben keressük tehát az okát annak, hogy a művelvezetekben és a kultúra egyéb jótéteményeiben nekünk mégis sokkal mostohább kezekkel mérnek, mint másoknak? Régi és ezideig még gyógyítani nem sikerült körüli a mi társadalmunk ronsolt szervezetét. Ez a kasztrendszer! Vagyon és vallás a két ütőközpont, melyen az egy-

betartozó elemek szétváltnak és nem tudjuk megkeresni a vegyi szert, mely az elemekre bomlott testet ismét össze tudná forrasztani. És ez a széthúzás és az ebből folyó indolencia az oka annak, hogy kulturális dolgokban sem tudunk eredményeket felmutatni. Én azonban nem vagyok hivatva arra, hogy egy társadalomnak — melynek életében nem veszek részt — hibáit gyógyítani próbáljam. De igenis mint a sajtó munkásának, kötelességem keresni a holdogulását a sajtóval sokban egyenlő célú színművészetnek. El kell a jövőben kerülnünk azt, hogy ismét olyan színtársulat üsse itt fel a nyáját, amely anyagi és művészi erejének gyenge volta miatt műsora egyetlenegy irodalmi beccsel bíró művet nem szerepeltethet s mely társulat kulturális missziók teljesítése helyett a fővárosból idehurcolja közénk a metelyt, egy színház francia cochenériáiban, vagy egy negyedrangú operett színpad sületlenségében. Ennek az irodalmi műfajnak még a fővárosban is kevés a létjogosultsága, de ott megengedhető, mert akinek a gyomra nem veszi be a „Loute” és „Drótos tót-féle” színpadi szégyenfoltokat, az elmegy a nemzeti színházba vagy az operaházba és keveset törődik a lipótkörúti vagy a Wesselényi-úccai mulatóhelyek kétes értékű repertoírjával. De a vidéken, ahol csak egy társulat működik nagyon rövid ideig, ott nincs módunkban sokat válogatni. Elmegyünk a színházba — természetesen lehetőleg serdülő ifjúság nélkül — és hogy ezután

milyenek az impressziók? Az emberek szerint különböző. De én úgy hiszem, hogy a kaviár kellemes lehet vacsora után, de ha nap-nap után kaviárt kellene vacsorázni, annak aligha csömör nem lenne a vége . . .

Ezeknek az állapotoknak kell véget vetni. Társadalmi uton ez nálunk — természetesen — lehetetlen. Előttünk áll a másik mód: *Városunk képviselőtestülete kebelében vagy ennek hozzávondásával alakuljon meg a városi színpártoló egyesület,* vagy mint több városban, a városi színtügyi bizottság. Ennek helyes véleménye nélkül a városban színtársulatnak játék-engedély ne adassék. Ez egyesület, pedig mielőtt a játékengedély megadását javaslatba hozza, győződjék meg, hogy a társulat műsora megfelelő a legkényesebb műizlés követelményeinek és szigorúan örködjék afelett, hogy ez betartassék. Módot kell keresni arra, hogy az idejövő társulat tagjairól meggyőződjünk, vajjon képesek-e művészi programot nekünk művészi előadásban előadni. Ennek egyetlen helyes módja az volna, hogy a város képviselőtestülete tegyen meg minden lehetőt aziránt, hogy *Sümege város csatoltassék a székesfehérvári színikerülethez.* Midőn az országsszínikerületei megalakultak, Keszthely nyomban lépéseket tett, hogy a kerületbe fölvegyék. A jó példát — okulva a tapasztaltakon — később követte Tapolca városa is. Hát Sümege miért ne követhetné!? Hisz városunk társadalmának nagysága nem igen marad azok

Gioconda.

— A Sümege és Vidéke eredeti tárcája. —
Írta: Zombori Andor.

A Louvre ugynevezett „negyszög termében” a 15. és 16. század nagy mestereinek remekművei közül, a keleti fal közepéről, a legszebb helyről néz a hámulók és csodálók zibongó seregére *Leonardo da Vinci* csoda-asszonyának a képe: *Gioconda*. Egy feketeszemű, éjhajú olasz asszony képe, aki mikor élt, maga volt a tökéletesség.

Klasszikusan szebb, tökéletesebben formált asszonyi arcot és vállakat nem is láttam még soha, sem azelőtt, sem azután. Gyökeret vert a lábam, midőn először megpillantottam. Szépségek után vágyódó lelkemet csodálatos szomjúság lepte meg, kielégíthetetlen sóvárgás ennek az asszonynak kékes-piros, szinte reszkető ajka után, amelyen a csók, óh milyen is lehetett!?

Megmozdult a karom, midőn szemem sugara hollószínt és mégis lángoló hajára tévedt s feléje nyútam, hogy megismertem, hogy bársonyának foszforeszkáló szikrái átrohanjanak az én egész, sóvárgó testemen. És a szemét, amelynek a fényt nem tudtam felismerni: lehunytt szemem előtt mint ezerszínű csillagot láttam ragyogni és újra kialudni, fellobogni, meg újra megszelünni . . .

Nem én voltam az első, akit magához láncolt ez a régen meghalt, de szépségében örökké

élő csoda-asszony. Százak jártak el már eléje, a szépség istenasszonya elé, aki minden elképzelt, kifaragott Vénuszt elhomályosító bájjal lekötötte lelküket, testüket s nem engedte át őket semmi földi asszonynak, sem más szenvedélynek. Követelő és szépséges ez az örökké mosolygó asszony, mint semmi más asszony a földön s ifjabb és kívánatosabb, minden más asszonynoknál, mert ő örökké fiatal s a napok és évek rohanása nem hagy ráncokat az ő olajbarna arcán.

Az ő szeretői csak őt imádják s kizárólag csak őt, a Gioconda senkivel sem osztozkodik.

És odakerültem én is a százak közé. És szeretője lettem én is ennek a fekete asszonynak, akinek a mosolygása — azt hittem — csak engem illet és rajongóbb, hivebb voltam, mint a többi rajongó, mert énnekem első szeretőm volt Gioconda hercegasszony.

Mert hercegasszony volt valaha, mikor még selyem rokolyája hullámokat rajzolt a firenzei uccák porába s csigába szedett fűrt olasz lovak futottak parányi lába nyomába. S a rózsanyílás legszebb idején örök szépségül így maradt meg a *Leonardo* olajba mártott ecsete nyomán.

És így lett az én szeretőm! A kora reggel már ott talált engem a Louvre széles folyosójának ajtaja előtt, ha tél volt, ha nyár . . . Elsőnek én kerestem fel az én istenasszonyomat; s az első pogány imádságot én mondtam el a százados oltárkép előtt:

— Én csodaszép Asszonyom! Aki gyönyörűbb vagy, mint a világ minden gyönyörűsége, akihez zárandokolni járaak a szépségiltas emberek, szállj le én hozzám fenséges szép királynőm! Szálguldjanak át sziveden a forró vér rohanó habjai, elevenedj meg én Szerelmem s áldó mosollyal lépj ki aranyozott keretedből, szállj le ide hozzám, a te rabszolgáidhoz, aki téged szeret és hozzád imádkozik. csak egy percet futó pillanatra rázd le hófehér vállaidról a kora-reneszánsz felgyűlemlett porát, hogy csak egy pillanatra is enyém lehess s megérinthessem lázas ajkammal a te hótiszta homlokod . . .

I.
De a Gioconda kép csak mosolygott tovább. A vér, az eleven, tüzes vér hullámait nem indították el a szíve járását s a századok pora nem hullott le fehér vállairól.

Hidegen, büszke szépségének vakító fényességével tekintett tovább is mindenkre, aki hódolatának adóját leróni vezekelve sietett a megújodás nagy mesterének remekbe alkotott bálványára elé.

És én — hónapok és esztendő sokaságig jártam és egyre jártam az oltárkép elé; hordozva szívemben kielégíthetetlen nagy szerelmem, sóvárgó vágyakozásom elsírhatatlan kinjait . . . Gioconda meghalt . . . régen . . . Hiába mosolyog, hideg, élettelen!

II.
Az őszi idők levélhullató meleg szele suhant át a kis város felett. A századok óta pihenő, zajtalan kis város felett.

alatt színpártolás dolgában és ha nem föltűtük, hát egyenest mellettek áll. Azt hiszem, 45—50 bérletet is lehet biztosítani, ha elsőrendű vidéki társulatra van kilátás. E kerület igazgatója köteleztessek évente pár hetet Sümegeen játszani. Ez elég biztosíték lesz arra nézve, hogy művészi és irodalmi nivón álló darabok és előadásokban lesz részünk. A színpártoló egyesület hivatása volna még a város közönségének a színházlátogatást anyagilag is megkönnyíteni. Ennek a módját más alkalommal fogom kifejteni, ha majd a város vezetőiben látjuk a jóakarát legcsekélyebb nyomát is, mellyel az adók különféle nevein és neveim kívül még a város polgárainak lelki szükségleteivel is törődnek valamit.

Az utadó, pótdadó, egyenes és görbe adó igen szép dolgok ugyan, de akik egy olyan intelligens város vezetésére, mint Sümeg vállalkoztak, azoknak valamelyest máshoz is illenek ám érteni!

R. Lőb Ernő.

A főispán beiktatása.

Folyó hó 28-án foglalta el vármegyénk új főispánja székét Zalaegerszegen, a megye székvárosában.

Szívünk mélyéből fakadó igaz, őszinte melegséggel üdvözöljük őt ebben a székben. Múltja záloga a jövőnek. Az a széleskörű s eredményekben gazdag munkásság, amelyet eddig vármegyénk közéletében kifejtett, különösen a közigazdaság terén tanúsított tevékenysége, amely oly sokszor egybeforrott a nép, a किसान érdekeinek ápolásával s anyagi boldogulásával, a remények gazdag várakozását fakasztja lelkünkben.

Hittünk, meggyőződésünk, hogy ezek a remények valóra is válnak.

Ugyanis Hertelendy Ferenc kiváló egyéni tulajdonságai s szellemi széles látóköre, munkaszeretete és bírása mostani magas állásában, megfelelő hatáskört kapva, teljes nagyságukban kibontakoznak s mint áldásosztó sugarak hatolnak szét minden irányban, a közélet minden rétegébe és e sugarak virágokat nyitnak, gyümölcsöket érlelnek e vármegyének, e vármegye népének javára és üdvére.

Eddigi élete, munkássága itt folyt le előttünk, a közeli vidéken. Láttuk nagyarányu munkásságát, aminek élje mindig egy volt: emelni egy nagy vidék anyagi helyzetét és kulturáját. Nyitott könyv tehát élete. Belőle bizalom árad felénk, hogy az a nap,

amelyen magas állását mint e vármegye életének irányítója s vezetője elfoglalta, egy szebb, jobb jövő perspektíváját tárja elénk.

Üdvözlőnként edacsatoljuk e vármegye népének üdvözléséhez s szívünk mélyéből kívánjuk Isten áldását megkezdett munkájára.

Fényes ünnep keretében folyt le a beiktatás. A főispán 27-én indult meg Keszthelyen, Nagykanizsán át Zalaegerszegen Utjában a közgazdasági bizottság tagjai az egybegyűlt sokaság élén mindenütt szerellett, lelkesedéssel s örömmel üdvözölték. D. u. 4 óra tájban érkezett meg Makfalvy Géza államtitkár s nagyszámú notabilitás kíséretében s vonult be a zászlódszert öltött városba. Este pedig kivilágították a lakosok ablakait.

Másnap 28-án reggel 9 órakor Csertán Károly alispán megnyitotta a népes rendkívüli közgyűlést, s ennek tárgyát jelezve, nagyobb küldöttség indult a főispánért, akivel azután a közönség a templomba indult. Legáth Kálmán zalaegerszegi apátkanonok fényes segédlettel Veni Sanctet tartott.

Mise után visszamentek a vármegye székházába, ahol az alispán a folytatódó gyűlést újból megnyitván, a kinevező okiratot olvasták föl. Ezután a főispán letette az esküt s megtartotta székfoglaló beszédét. Költői szárnyalású szónoki mű volt. Lapunk mai számában megkezdjük a beszéd közlését, amely minden irányban, politikai tekintet nélkül leirhatatlan lelkesedést keltett. Az éljenzés elmúltával Árvay Lajos főjegyző üdvözölte a főispánt tartalmas s a klasszikusokból vett gyönyörű idézeteivel megragadó szép beszéddel, amelyben rámutatott a főispáni nehéz feladatokra, melyek teljesítését az új főispántól bizalommal várja a vármegye közönsége.

A beiktatást a küldöttségek tisztelgése követte. Sorban elsőek voltak a szomszéd vármegyék küldöttségei, azután a megyei tisztikar, a katolikus papság, az evang., református és izraelita hírközsegek, a katonaság, hivatalok, városok stb. küldöttei.

Sümege városának 26 tagú küldöttségét Eitner Zsigmond orsz. gyűlési képviselő vezette, akinek lelkes üdvözlő szavaira a főispán kijelentette, hogy benső örömmel látja annak a városnak a küldöttségét, amelynek szomszédságában lakott s igézte, ha bármily s főként kulturális ügyben hozzáfordulnak, mindig kész támogatásra lennek benne.

Délután 2 órakor a "Korona szállóban 350 terítéssel diszegett volt. Az első felköszöntőt a főispán mondotta, gyönyörű szavakkal a királyra emelve poharát. Hertelendy Béla a Hertelendy-család kiváló politikai és katonai szereplését vitt alakjait ismertette. Beszéde végén a zenekar Hertelendy ezredes indulóját játszotta. Koller István tartalmas beszédével Makfalvy államtitkár elvette. Makfalvy közkívánatra szól s megragadó szép beszéddel viszonzta a felköszöntőt. Olyan a mi magyar hazánk, — úgy mond — mint sziget, amelyet köröskörül nyaldos az ár. holott minden lefolyó porszemért kár. Dolgozzunk, hogy ennek a hazának minden legkisebb porszemét is megmentsek. Dolgozni fog ő is a hazáért és e szép vármegyéért, amelyben eddig a szomszédoktól gyönyörködött, de most

már vele egybeforrott. Barkóczy Karoly a főispánra, Eitner Zsigmond pedig a főispán felelőségére emelt szép szavak keretében poharát.

A bankett késő estig tartott, a résztvevők egyrésze azután a vármegyei hálba ment, amelyet a fényes beiktató ünnep záradékául rendezett a vármegye ifjúsága.

A főispán székfoglaló beszéde.

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Ő cs. és kir. Felsége apostoli magyar Királyunk által múlt évi december 19-én kelt legfelsőbb elhatározásával a magas kormány előterjesztésére szülő vármegyém főispánjává legkegyelmesebben kineveztetvén, a tekintetes törvényhatósági közgyűlés színe előtt imént letett hivatalos esküt után, — midőn e széklet elfoglalom, mindenekelőtt oly kötelességteljesítéssel akarom munkásságomat kezdeni, aminek nemcsak kezséggel és örömmel teszek eleget, de amit mélyen át is érzek: — ez legmélyebb hódolatomnak és hazafias jobbjági hűségemnek legalázatosabb kifejezése. Ő cs. és apost. kir. Felségének ezen legkegyelmesebb kineveztetéséért; — mint őszinte köszönetemnek nyilvánítása a magas kormánynak előterjesztésében megnyilatkozó bizalmáért; — úgy a szomszéd törvényhatóságokból megjelent küldöttségek tagjainak; — volt képviselő társaimnak; mint általában kedves vendégeimnek, kik e szíves és baráti megjelenésükkel megtisztelték vármegyénket és annyira kitüntettek engem.

De vegyék még legforróbb hálámat és köszönetemet törvényhatóságunk bizottságának tagjai vármegyém és székhelyem közönsége, a kegyes és nagybecsűlt fogadtatásért, melyben részesítettek; — zálogául tekinthetem ezt annak, hogy szeretett vármegyénk közügyeinek intézésében mindíg számíthatok arra a hazafias és áldozatkész támogatásukra, amit tudom, hogy megnyerhetek, ha pártatlan és részrehajlatlan eljárásomban a kötelességudás teljesítésének akarata, képességeimnek teljes kihasználásával fogja vezetni munkásságomat!

S most tisztelt törvényhatósági bizottság! engedtessek meg nekem, hogy midőn szeretett szülő vármegyém közügyeinek kormányzását átvesszem, egész őszintén és nyíltan számot adhassak azon szigorú lelki vizsgálatom után beállott és beismert tudatnak, hogy egyedül én szellemi erőmet, képességemet, és tudásomat ezen helynek méltó és eredményes betöltésére elégségesnek nem tartottam és nem tartom. — S midőn a magas felszólításra meggondolás és magamba szállás után mégis vállalkozni mertem, arra nem a "könyvemű elhatározás és a kifüvetés csábja" ingerelt, amit talán önkénytelenül is éreznem kellett, midőn azelőtt állottam, hogy oly nagy történelmi missziót betöltött vármegyénk élén a főispáni széklet elfoglalhatom, hanem dacára az annyira súlyos helyzetnek, a megfontolás és lelki mérlegelés alatt beállt biztatás és talán nem csalóka körülmények érezték meg elhatározásomat, hogy merészebb legyek, mintsem talán képességeim könnyűsége a nehéz feladatoknak betöltésére vállalkozásomat indokoltá tette!

És köteles nyíltsággal kell számot adnom e körülményekről, hogy mintegy belevezesseim a

A nagy város zajos, zsiibongó, mámoros élete után, mint egy alvó világ — úgy tűnt fel én előttem ez a táj. Egy századok óta alvó világ... Talán a messze múlt világa, a hol házaikban elvonulva élnek mesebeli asszonyok, lovagok s ahol csak késő este elevenedik meg a korzó és suhogó selyemruhák zizegése tölti be a csillagsugaras levegőt.

Ugy érzem, hogy a világszép városból vissza, elmúlt időkbe hozott el a dübörgő vokat s én a napsugaras renesszánsz levegőjét szívom, szerelmét leheltem be.

S eszembe jutott újra — Gioconda! Búbajos asszony! Megfestett szerelem! Élettelen élet! Ez a te világod, ez a te városod! Az álmodó, a szerelemmel a boldogsággal telt nyugovó Firenze — mása.

Én üdvözöllek!

És megkereslek és megtalálalak!

III.

A nagyteremben a kis város legszebb asszonyai közül, a keleti sor egyik páholyából, a legszebb helyről néz a bámulók és csodálók zsiibongó seregére a csoda-asszony — Gioconda!

A szívem felujjong; ez ő! A szívek királynéja, a sőhajok tárgya, aki után a föld urai, a szellem nagy alakjai sőhajtozva járnak, a fejedelmi udvarok napja után!

Ő az!

Nem! Csak a szemé az; ragyogó mint a déli nap, amely a Tyrenni tengerbe száll fürödni

csak az ajka az, amelyen a mosoly nem szűnik meg soha, — melegít szünetlenül. De a haja, óh a haja az más: nem az éjszakának a sötétsége fedi a selyemszálakat, hanem napfény aranyozza be, még most is, amikor csillárok világítanak s úgy kacagnak az asszonyok, ahogy csak este szoktak. És más, — más az arca színe is, nem az olajleves bronzbarna árnya takarja az elefántcsont-sima bőrt, hanem a hajnalhasadás pirja — egy májusi napra, amint először megjelen. És mégis — Gioconda volt. Gioconda hercegasszony, a fejedelmi nő, akinél nem láttam tökéletesebbet soha.

IV.

Igy találtam meg Giocondát, akiről azt hittem, hogy nem támadhat fel soha többé, akinek fehér vállára csókot lehelni vágytam, akinek selyem haját simogatni akartam. És Gioconda, aki mindenkire mosolygott, de aki arany ráncjából kiszállni nem akart: nem mosolygott többé mindenkire s nem tekintett mindenkire némán és mozdulatlanul. A csoda asszonynak szívét tozódva járták át a szilaj vérbullák s a sziv kéjesen reszketett össze, amint reám tekintett. De a mosoly nem szűnt meg ajkain, a tekintete nem siklott el suhanva az emberek fölött: — odaszegződött az én arcomra s a mosolygása beleolvadt az én tekintetembe. És...

Újra suttogtam a pogány bálványimádók himnuszát:

— Én királynőm! Éltre kelt szerelmes párom! Szépségre, szerelemre szomjas lelkem üd-

vözölve száll feléd, hogy körülengjen s a te szűzi vállad narancsvirág illatával hozzám viszatérjen. Oh szállj le hozzám s ragyogj be mind egész valomat a szépség üdvözítő fényével s légy enyém én álomom, képzeletem dráge alakja, legendák glóriás asszonya! Te!...

És Gioconda hercegasszony, mint az ábrándok királynője szokták, meghallotta a forró levegőn keresztül feléje szálló dalt s leszállott hozzám selyemvékony sugáron, megsimította hosszú hajam, lázas homlokom, megérintette ajkával égő ajkamat s álmodat lehelt a szemeimre, hogy ne lássam, ne tudjam, mi a képzelet és mi a — valóság!

V.

S azóta nem tudom, mi az álom s mi a való!

Én azt érzem, hogy Gioconda az én forró szívem vágya él és itt él az én szerelmes páromul, pedig úgy lehet, még most is a párisi Louvre négyesögű termében mosolyog hidegen a maga örülteire s én futok egy álomkép után!

törvényhatóság tisztelt bizottsági tagjait belső lelki világomba, hogy amint magam meggyőződtem, azonképpen meggyőződtessem önöket is arról, hogy ezen körülményekből elhatározásomra biztatást meríthettem, hogy ha az én csekély erőm, de sok akaratom egybeforradhat megyénk minden tényezőjének összesített nagy erejével és egységes akaratával, akkor erősek és egyek is leszünk törekvéseinkben és célunkban szeretett vármegyénk közügyeinek és önkormányzatának érdekében.

Megkönnyítette feladatomat, bármily nagy és nehéz legyen is az reám nézve, hogy ami a magas felzárkózás folytán elém tüzetett, nem volt, minthogy nem is lehetett más, mint a *jognak tartalma; a törvények alkalmazása és az igazságnak keresése* vármegyénk közügyeinek, de kiváltképpen közigazgatásának ellenőrzésében és felügyeletében.

De befolyásolta elhatározásomat az a tudat is, amit eddigi, bármily szerény közéleti működésem alatt mint bizostítottat megszereshettem, hogy egy olyan tisztikarunk munkásságára, képzettségére és vezetésében olyan odaadásra számíthatok, ami által az előbb jelzett feladatoknak így vállalt törekvéssel megfelelni nem lesz lehetetlen; és ez annál inkább, mert hiszen ismerem vármegyém lelkes, hazafias közönségének „tette kész és tette képes” erejének magas mértékét, amivel a közügyeknek intézésében mindig a „Hazának” és e vármegyének önzetlen szolgálatára állottak.

Kedvezőnek kellett tartanom azt az áldásos körülményt, hogy életemnek első „hajszál gyökerei” ebből a szeretett „földből” szivták táplálékukat, hogy fejlődésükben elválaszthatlanul idekössék ehhez a „talajhoz” és ehhez az „égajlhoz”, amelynek összetételéből és összehatásából nőtt meg az a *hagyományos szeretet és ragaszkodás*, ami minden tényezőnek feltétele!

Ezek az életgyökerek szivták fel lakomban a *multnak emlékeit*, amikor a talajba szórták és vetettek el Zrínyi, Festetics György, Kisfaludy, Csányi László és Deák Ferenc s megannyi más nagyaink, hogy az elszórt porból is belélegzeni tudjuk a hazaszeretetet, a közügyeknek szolgálatát, a vármegyénk dicsőségét! S én a fiatal szervezetnek tele tüdejével szivtam ez emlékeket magamba és azt akarom és arra töreksem, hogy vérről jőék bennem s lelkemben oltárt emeljek a nemzeti tradíciók kultuszának és ezekből átvigyen a modern gondolkodás és kornak keretébe a múltat, ami csak szép, jó és igaz s aminek örök becsé mindig alkalmazható és minden időkre fennmarad.

De biztatóság s mintegy hívólag intett felém, lelkemnek e komoly mérlegelése és túsája közt gondolataimban egy emlék, — édes atyámnak emléke. Az édes atyámnak legszentebbike, melyet Isten ajzott belém, a gyermeki szeretet, tisztelet és hála megnyitotta szívemet egy férfias kötelességérzet előtt, és lelkemet egy talán nem illehető, de nemes ambíció előtt s elfoglalni és megérdemelni ugyanazon helyet, amelyet ő, úgy a közügynek szentelt életpályá önzetlen és közhatalmú szolgálatában betöltött, s az ő emlékének tenni egy szent fogadalmat, hogy példáján indúlva a közélet tevékenységének forrását nem a már elnyert hatalom erejében, hanem vármegyém közönségének megnyerendő szeretetében, becsülésében és támogatásában kell keresni. S talán meg lehet bocsátani nekem, ha annyi példa közül, ami szintén méltó magaságban és becsülésben áll előtttem, kiváló elődeimnek nemes törekvésében, odaadó munkásságában és kiérdemelt közszereplésében, — ha őt a gyermeki hála megnyilatkozásában kiemelni mertem.

Elhatározásom indító okainak ezen őszinte és igaz feltárása után kötelességemnek vélem röviden, de épp oly őszintén nyilatkozni aziránt, hogy elfoglalt állásomban minő irányelvek fogják vezetni tetteimet. (Folyt. köv.)

H I R E K

— **Ajándék a Nemzeti Múzeumnak.** Érdekes és nagyon becses ajándékkal gyarapította a Nemzeti Múzeum levéltárát vármegyénk főspánja, *Hertelendy Ferenc*. Értékes családi levéltárát, amelyben Deák Ferencnek értékes levelei is vannak, a Múzeumnak ajándékozta. A levéltárban Széchenyi István gróftól is voltak levelek, ezeket azonban főispánunk már előbb a Tudományos Akadémia Széchenyi-múzeumának ajándékozta.

— **Halalozás.** Ballif Lajos, Zschiesche József helybéli gőzmalom-tulajdonos sógora f. hó 24-én Sümegeen elhunyt. Másnap délután a közönség részvételével temették el a helybéli evang. temetőbe. Nyugodjék békében!

— **Mulatságok a Muraközben.** Minden magyar ember szívét jóleső érzés tölti el, ha látja nemzetiségi vidékeinken a magyarság rohamos tér-

felvételét. Vármegyénkben a Muraközön kiják nem magyar ajkú polgártársaink és örömmel látjuk, hogy az ott lakó magyarok, mely önfeláldozóan szolgálják az ekszponált helyen a magyarság szent ügyét. Csáktornya főterén ott találjuk a Zrínyi emlékoszlopot, most pedig Zrínyi szobor felállításán fáradoznak a csáktornyai magyarok. Hogy e nemes munkában mily élénk részt vesznek horvát testvérünk is, láttuk e hó 18-án, mikor a *Zrínyi szobor javára* hangversenyt rendeztek. Résztvettek ezen a környék minden rendű és nyelvű polgárai. A hangverseny főbb számainak a tanítóképző növendékek szolgáltatták. Közreműködött még a hangversenyen *Nagy* képződei zenetanár és *Wollák* Erzsébet urleány. Két zongorán adtak elő egy *Liszt* rapszódia, bámulatos virtuozitással. A rendezés nehéz, de eredményes munkája első sorban a tanítóképző intézet derék tanári karát dicséri. — **Január 28.** A csáktornyai ifjúsági önképzőkör rendezett hangversenyt még az előbbinél is fényesebb sikerrel. A koncert számok közül elsőhelyen kell kiemelniük *Bacharach* Elemér énekét. Schoppin dalokat énekelt, nagy terjedelmű iskolázott hangján, melyel bárhol is méltó felhűnést tudna kelteni. A hangverseny piéce de resistancoja *Sternéck* nagykanizsai zenetanár gondonka játéka volt. Saját szerzeményű magyar ábrándját játszotta a mesterhez méltó előadásban, zongorán kísérte *Kohn* Ilonka kisasszony Kohn Ignác tekintélyes csahrendéki polgártársunk leánya, ki a műkedvelői nivót jóval felülmúló játékkal, szűnni nem akaró tapsvihart váltott ki a közönségtől. Épp így a többi szereplők is. A kitűnően sikerült és anyagi eredményében is páratlan est sikere *Kovács* L. dr. és *Neumann* Róbert önképzőköri elnökök lelkes munkájának jól megérdemelt eredménye.

— **Szép figyelem.** *Hertelendy* Ferenc főispán felelőségét megtisztelő kedves meglepetésben részesítették Zala vármegye törvényhatósági tisztviselőinek a felelősége. A főispáni beiktatást megelőző napon érkezett d. u. 2 órakor a főispánné Zalaegerszagra. *Cserján* Károly alispánné vezetése mellett a tisztviselők felelőségi testületleg mentek elébe a vasúti pályaházig, ahol az alispánné a hölgyek nevében szép virágcsokrot nyújtott át üdvözlése mellett a főispánnénak, ki szíves barátsággal köszönte meg a figyelmét. Aztán hosszú kocsisorral jöttek be a városba.

— **Az iskolázás megalkulása.** A hét folyamán mind a két iskolázás megalkult. A községi iskolázás elnöke Németh János, alelnöke Lükönich Gábor dr., jegyzője Bánfi Alajost, gondnokul a városbíróválasztották meg. A római kat. iskolázás elnöke hivatalból Németh János plébános, világi elnöke Lükönich Gábor dr., jegyzője Pap József kántortartó, gondnoka Sümegei Tivadár.

— **Műkedvelők színjátéka.** A sümegei farsangnak egyik legérdekesebb pontja volt a katolikus legényegyesületnek f. hó 24-én tartott műkedvelő előadása. Színpadra került *Erdősi* Károly értékes történelmi színjátéka: *Ósi erények*. A darab Hunyadi János korában játszik s találó vonásokkal főtli Hunyadi mély vallásosságát, lángoló hazafiságát és neimeskeblőséget, mely nem csupán Magyarország, hanem a világ történetének szinte legendás alakjává avatja e nagy nemzeti hősfünet. Egyszerűségi érdekesség pillantást enged ama kor viszonyaira is. Az előadás a közönség ostromlatlan érdeklődését keltette föl. Este fél nyolcra zsufoltság megtelt a kaszinó nagyterme s élénk érdeklődéssel várták, mikor nyílnak szót a függönyök s kezdődik a játék. A csengő szavára előt a zsihongás s feszült kíváncsiság között kezdődött az előadás. Ez az élénk érdeklődés megmaradt az est egész folyamán. A derék műkedvelők ügyes, eleven játéka mindvégig biztosította ezt. A nagy Hunyadi *Pék* Sándor illő maszokban és fényes öltözetben mutatta be. Igen megnyerő alak volt. Hű emberét, György vitézt *Fekete* György szép sikerrel játszotta, míg az álnok, kétszínű *Drakul* Vida József mutatta be jó alakítással. A darab legnagyobb szerepét, Kelemen mestert Molnár László adta. Játéka, amely híven híven visszatükröztette a mult hibája miatt összerokadt embert, végig a legnagyobb érdeklődést vívta ki. Erzsikét, Kelleimen mester melabús leányát, Tóth Fáni híven alakította, míg az eleven, élénk Piroskát Molnár Mariska temperamentumosan adta. A derék oszma-dia legényeket, Lászlót és Hanzit Ferenci Pál és Borki Lajos mutatták be sikerült alakokban. A darab nagy és gonosz intrikusat, a kalandort, Cickak Ferenc adta. A nehéz szerep kitűnő alakítóra lett benne. Maszkja, hangja, járása mind elárulta, hogy olyan gazemberrel van dolgunk, aki hazáját s ennek legnagyobb fiát, Hunyadi is kész feláldozni. A kisebb szerepeket Tóth Lajos, Dénes Ferenc, Joós József, Pápi Pál és Szalai Gábor adták. A darab banatitása nehéz munka volt. A benne előforduló személyek alakítása szinte legyőzhetetlennek látszó nehézségeket gördít az egyszerű iparoslegények elő s —

ime a rendezőknek ezeknek a nehézségeknek legyőzése fényesen sikerült. A remek maszkok, a gyors, gördülékeny, összevágó előadás fényes sikere a műkedvelőknek, de ebből a sikerből az oroszleány Tamási István főrendezőzt illeti, aki fáradhatatlan buzgalomával elérte, hogy efajta történelmi darabot is színpadra vihessenek s győzelemre juttassanak a műkedvelők. Az elismerésből azonban méltó rész illeti Németh József rendezőt is, aki Tamásinak jobb keze volt. A közönség hálás volt az előadás iránt. Felvonások után zajosan tapsolta a szereplőket, legviharosabban az előadás végén, amikor frenetikus tapsok és zajos kihívások után Tamási István és Németh József rendezőknek s meg kellett jelenniük a színen. Azután tánc volt világos virradtig.

— **Iparhatósági megbízottak.** *Fűsik* Gyula főszolgabíró elnöklété alatt folyó hó 24-én választották meg a helybéli iparhatósági megbízottakat. A választás eredménye: elnök Eitner Jenő, jegyző Balasits József és 20 megbízott. Lajstrom-ellenőrök: Darnay Kálmán és Tóth Lajos, iskolálatogatók: Eitner Jenő, Vid Lajos, Gróf József és Balasits József. Műhelylatogatók: Holba József, Jankó Árpád, Horváth József oszma-dia, Vizváry János, Beldicky Kálmán, Mészáros Sándor, Klaffi Lajos, Gróf József, Bazsó Sándor, Liszl Károly, Dénes Sándor, Krajoár Imre, Tóth József és Pék Vidor, gyári látogatók Bazsó Sándor és Kondor Lajos.

— **Hangverseny.** Csabrendeken február 6-án az „Arany Oroszlán” szálló termében hangversenyt rendeznek.

— **A sümegei r. kat. legényegyesület** f. évi február hó 2-án délután fél 4 órakor évi közgyűlést tartja, melyre az egyesület rendes és pártoló tagjai tisztelettel meghívotnak. Tárty: az 1903. évről beszámolás. Tisztújítás. Az egyesületi ház újjáépítésének tárgyalása.

— **Súlyos baleset.** Németh József, aki Forster Elek raposkai pusztáján csász. f. hó 24-én Tapolcán volt sógoránál. Kettőn jól behoroztak s azután Németh haza indult. Utközben a vasúti pályatesten haladva, megbotlott, elesett s ott el is nyomta az álmot. Szörnyű lett ébredése. Balkarja a sinen fektűt s az arra ment vonat összeborzolta. Másnap behozták a sümegei kórházba, ahol jobb felső karját le kellett vágni. A szerencsétlen ember bámulatos türellemmel viseli sorsát s szinte bugyogó humorral beszéli el szerencsétlen esetét.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Vágl Katalin kallosi leány itt szolgált Sümegeen Müller Ignácnál. Folyó hó 24-én a szerencsétlen gyújtóoldatot és maróanyagot ivott. Nyomban orvost hívták. de az ellenszert sehogya se akarta bevenni. Beszálították a kórházba ápolás végett. Mi adta a fiatal 17 éves leány kezébe a mérget, azt semmi áron se vallotta meg.

— **Vasut Tűrjég.** A Szombathely-rumi vasut igazgatósága az évek óta veszteséggel dolgozó helyiérdekű vasutat 560.000 koronáért eladta a müncheni helyiérdekű vasut részvénytársaságnak. Ez a társaság a vasutat a tulajdonában levő dunántúli vasut hálózatába fogja belevonni s a vonalat kiépíti Tűrjég, hogy ezzel a zalavölgyi vasutat forgalmasabbá tegye. A vétel már befejezett dolog s csak a müncheni társaság igazgatóságának jóváhagyása szükséges.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik részvételük kifejezése által, valamint drága halottunk temetésén való megjelenésük által irántunk tiszteletet tanúsítottak, hálás köszönetet mondunk

Ballif és Zschiesche család.

22. végreh. szám. 1904.

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében zennel közhírré teszi, hogy a Sümegei kir. járásbíró-ságnak 1903. évi Sp. I. 399/3. számú végzése következtében Dr. Bárdi Ferenc ügyvéd által képviselt Politzer Mór javára Kutay Kálmán és neje Csandli Mária ellen 700 K jár. erejéig 1904. évi január hó 12-én foganatosított kiegészítő végrehajtás útján lefoglalt és 1378 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: butorok, szövetek s kész ruhák nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sümegei kir. járásbíró-ság 1903. V. 292/2. sz. végzése folytán 700 kor. tőkekövetelés és ennek 1903. évi

április hó 24. napjától járó 6%-os kamatai, és eddig összesen 121 kor. 26 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig **Zalazentgróton** alperesek lakásán leendő eszközlésére 1904 évi február hó 13-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sümege, 1904. évi január hó 30. napján.

Vértessy kir. bir. végrehajtó

**BRÁZAY FÉLE
SÖSBORSZESZ**

NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
MELLEKELVE VAN!

**AZ ANCOLTIRALY HÖZ
BUDAPEST
IV. KÖRNY 16. KERÜLT**

KLEIN és SCHWARCZ
legnagyobb férfi-, fiu- és
gyermek-ruha-áruház.
Legolcsóbb és legjobb be-
vásárlási forrás

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan
eszközöltek.
Képes árjegyzék ingyen.

Hirdetéseket

jutányos áron felvesz
a kiadóhivatal.

Sár cipő (galoschni)
hölgyek részére 1 pár
1 frt 25, duplaerős,
urak részére 1 frt 75.

Würzburger Jakabnál,
Sümege.

Pártoljuk a hazai ipart és vi-
seljünk

szegedi nyakkravalót,

mely dús választékban kapható

Márkus Salamon Fia

cégnél, Sümege

ACETYLEN

központi telepek építését és berendezését eszközli a leg-
előnyösebb feltételek és jövődelmezőségi szavatosság mellett

KLINGER RICH. gép és fémárugyár

magyarországi telepe, BUDAPEST VII. HERNAD-U. 43.

Uzemben lévő építés alatt álló telepek: Cirkvenica, az Adria
partján, Spitz a Duna mellett, Gumpoldskirchen Bécs mellett,
Neustadt a d. Tafelfichte Csehországban, Graunersdorf Alsó-
Ausztriában, stb.

Grünfeld J. uri szabó nagy szövetraktára.

Tessék meggyőződni!

Az őszi és téli idény kezdetével értesí-
tem a n. é. közönséget, hogy sikerült
nagy mennyiségű divat-szöveteket vásá-
rolnom és abban a helyzetben vagyok, hogy bármely nagyvárosi szabóval a
versenyt felvehetem.

Készíték legújabb divatos öltönyt, felöltőt, 28 kor.-tól
feljebb, mikadó (gazdász) télikabtot 20 koronától feljebb.
— Raktáron tartok mindenféle kész férfi-, fiu- és gyermek-
ruhákat meglepő olcsó áron.

Külön értesítés. Szabómesterek és privát vevők-
nek gyári áron árusítok el mindenféle divatszöveteket,
úgyszintén mindennemű belésárukat.

Kitünő tisztelettel

Grünfeld J

uri szabó nagy szövetraktára, Sümege.

Minden vevő jogosítva van az arút (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.)
díjmentesen megvizsgáltatni.

Az első Trieszti Cognac párlati intézet (Destillerie.) CAMIS és STOCK BARCOLÁBAN
TRIEST mellett ajánlja belföldi

GYÓGY-COGNAC-ját

mely francia módszer szerint készült és az általános ausztriai gyógyszerész egyesület kísérleti állo-
mása ellenőrzése alatt áll.

1/2 palack 5 korona, 1/2 palack 2-60 korona. 10 palack rendelésénél 10% engedmény.

Kapható: Sümege, Márkus Salamon Fia fűszerkereskedésében;
nagybani eladás a vidék részére Sattler Józsefnél, Nagy-Kanizsán.

Minden vevő jogosítva van az arút (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.)
díjmentesen megvizsgáltatni.

Vegy ellenőrzés a cs. és
kir. belügyi miniszterium
által járványgyógyított kísérleti
állomás és elemiszerek
vizsgáló intézete által
Bécs IX. Spitalgasse 31.

Vegy ellenőrzés a cs. és
kir. belügyi miniszterium
által jóváhagyott kísérleti
állomás és elemiszerek
vizsgáló intézete által
Bécs IX. Spitalgasse 31.